

Basis af denne samme Misfornøjelse, at vi først havde et Forslag, som fik et, saa vidt jeg mindes, ret stort Flertal her i Tinget, og som gik ud paa at fastsætte Fængselsstraf for Kvinder, der bleve grebne i Utugt som Erhverv, og det er akkurat den samme Misfornøjelse, som nu giver sig Udslag i et Forslag, som skal gøre det til et fuldstændig frit og — trods den Fare for Samfundet, som her er Tale om at bekæmpe — i Virkeligheden meget nær ukontrolleret Erhverv. Man maa ganske sikkert med dette in mente være noget betænkelig, naar man hører saa stærke Røster fra dem, der over for denne Sag have det mest direkte Ansvar, og det er i Virkeligheden Politiet paa den ene og Lægerne paa den anden Side. Derfor tør jeg ikke gaa med til et Forslag som dette, ligesom jeg af andre Grunde ikke turde gaa med til det Tangske. Nar jeg i øvrigt har taget Ordet, er det, tordi jeg for mit Vedkommende vil slutte mig til det Ønske, der kom fra den sidste ærede Taler, at Regeringen vilde tage Sagen op til alvorlig Overvejelse, der er nemlig ikke Tvivl om, at det er en Sag, som i særlig Grad maa ønskes fremsat ikke ved det private Initiativ, der saa ofte støtter sig til Stemninger, som karakteriseres ved, at man den ene Dag vil det ene og nogle Aar efter vil lige det stik modsatte, men af Regeringen, og en god Begyndelse vilde det da kunne være, om den højterede Justitsminister vilde ned sætte en Kommission til Undersøgelse. Jeg kan ikke lade mig afholde af, at Kommissioner ofte udmærke sig ved ikke at bringe store Resultater, thi det forekommer mig, at den foreliggende Sag særlig egner sig til at prøves i en Kommission, og at der kan være Udsigt til at vente, at vi da faa et Forslag, hvorom der kan blive Enighed ikke blot i dette men ogsaa i det andet Ting, og som i det hele taget kan faa Tilslutning fra de forskellige Sider. En saadan Kommission vilde jo kunne skaffe fyldige Oplysninger om de Resultater, som Lovgivningen paa dette Omraade i andre Lande har bragt, og her kunde vi godt trænge til noget mere, end hvad der hidtil foreligger. Vi have nogle Oplysninger fra Norge, men ogsaa med Henblik paa dem finder jeg, at det at faa de statistiske Oplysninger derfra fyldigere lagte paa Bordet vil allerede være en Hjælp, og jeg vil yderligere tilføje, at man netop maa se paa disse Oplysninger med en Kritik som den, hvormed en Kommission, hvor begge Synspunkter ere repræsenterede, vil se paa dem. Thi det er ganske sikkert, at naar

man som her hos os har en stærk Kontrol, som man mangler i Norge, vil Statistikken let kunne angive et større Antal Sygdomstilfælde henede end deroppe, uden at dette behøver at være korrekt. I det hele taget er der meget, som en Kommission bedre og sikrere end et Rigsdagsudvalg kan trænge til Bunds i. Jeg skal hertil endnu føje, at jeg selv har hørt saa mange Udtalelser om Resultaterne fra Norge, at jeg ikke er bleven tilstrækkelig beroliget ved, hvad der i tidligere Samlinger er oplyst af den ærede Ordfører. Jeg har selv her i Salen hørt Udtalelser af Forfærdelse over Virkningerne af den der gældende Lov og har mærkelig nok set Folk, der have udtalt saadant, stemme for det foreliggende Lovforslag, der i Hovedsagen hviler paa samme Mangel paa Kontrol. Saa-danne Oplysninger ere dog ikke det væsentligste Udbytte, man kunde faa af en Kommissionsbehandling, men væsentligere er det, at man tillige kunde i hvert Fald nære det Haab, at i en saadan Kommission vilde Lægestandens Betæneligheder for Alvor kunne komme frem, blive drøftede, imødegaaede, hvor de kunne imødegaaes, og respekterede, hvor de bør respekteres, saaledes at der, efter at Sagen havde været behandlet i Kommissionen, kunde komme til at foreligge et Forslag fra Regeringen, der ogsaa fik en fyldig Tilslutning fra Lægerne Side, selv om det da neppe blev et Forslag med en saa afgjort Mangel paa Kontrol som det, der her er Tale om. Den sidste ærede Taler udtalte et Ønske om allerede i denne Samling at naa til et mindre betydende Resultat, og han nævnte i saa Henseende de Forslag, han har ikke stillet, men tidligere antydet og som gik ud paa: at afskaffe Bordellerne helt, at gøre det til en Domssag at sætte disse Kvinder under Tilsyn og saa for det tredje lette dem at komme ud af Tilsynet imod Løfte om at opgive Utugtserhvervet; Brud paa dette Løfte skulde da straffes strengt. Jeg kan ikke nægte, at hvis et saadant Forslag kunde staa for den Kritik, der vil komme op, og blive gennemført, saa ville nogle af de allervæsentligste Indvendinger mod det nuværende System blive hævede. For det første vil man jo komme uden om Politivilkaarligheden. Men fremfor alt vil man naa til at gøre det betydelig lettere for disse Kvinder at forlade den Vej, de ere komne ind paa, og er der noget i det nuværende System, som særlig er haardt, saa er det dette, at disse stakels Kvinder næsten stavnsbindes til et